

Graba cu care trecem prin viață, a devenit un mod deloc benefic. Omul nu-și mai găsește timpul necesar pentru a da atenție unor chestiuni care-l privesc îndeaproape și personal. Cum ar fi, spre exemplu, analizarea gândurilor care-i zboară prin minte, fără oprire. Tot mai mult este folosită sintagma: Nimic nu este întâmplător!. Aceasta înseamnă că omul este conștient de ceea ce se petrece în mintea lui, că cineva mai presus de nivelul cunoștințelor sale îl informează, mai ales când viața îi este pusă în pericol. Prevestire ce se petrece într-o clipă, probabil în mai puțin de o fracțiune de secundă.

Tot cu mare rapiditate a gândirii i se oferă și soluții de ieșire din impas. Iar el, omul, din indiferență sau din lipsă de respect, respinge adesea idei luminoase, benefice, mesaje divine, fără să stăruie câtuși de puțin asupra importanței lor. Comportament care poate să fie considerat chiar un păcat, fiindcă se neglijează comunicarea cu divinitatea. Dacă ar avea o mai mare credință în puterea gândurilor, care în mod sigur au rostul lor bine stabilit, fiindcă prin ele se primesc informații unice, referitoare la viitorul foarte apropiat, dar și la cel îndepărtat, existența i s-ar îmbogăți cu multe fapte benefice.

Gândurile omului, mai ales cele auzite cu puterea minții, cu remarcă clar definită că vin de Sus, din Cer, de la Energia Supremă, nu ar trebui tratate cu indiferență, ci acceptate. Sau măcar puse în așteptare prioritară, pentru primirea unor lămuriri care vor veni sigur, la momentul potrivit. Fenomenul grabă a devenit sufocant pentru om, indiferent de vârsta sau de profesia avută de acesta. Se lucrează adesea neplanificat, concomitent pe mai multe domenii, uneori diferite ca de la Cer la

Pământ.

Cu simplul motiv: economie de timp. Sau un alt motiv cât mai des auzit: banii. Câștiguri de bani mulți, pentru un trai mai bun. Fără să se țină seama de surplusul de energie pe care îl consumă organismul. Sau fără să se ia în considerație faptul că se neglijează în totalitate protecția organismului: nu mai este respectată hrana adecvată și la timp, nu se mai ține cont de odihna necesară refacerii lui în conformitate cu regulile sfinte ale Creației Primordiale, într-o armonie perfectă a tot ce există pe Pământ și în Univers. Revenind la Credință, la puterea ei benefică și la sintagma: Nimic nu este întâmplător, se știe că omul este conectat permanent și necondiționat la cea mai mare Energie Spirituală, Divină, Creatoare a tot și a toate: Unicul Dumnezeu, dătătorul de Viață!

Nu de mult, fenomenele care se petrec pe Pământ și în atmosferă, ne demonstrează cât de mic și neputincios este omul și cât de mare e Puterea Lui Dumnezeu. Mare și nemuritoare! Câteva exemple: Ploaie în câteva ore, cât în câteva zile, săptămâni sau luni, cu provocări de pagube materiale, dar și de pierderi de vieți omenești, din cauza puterii viiturilor. Alunecări imense de

terenuri în zone populate. Oameni rămași în doar câteva momente, fără adăposturi și fără munca de o viață. Cutremure mari de pământ, de care omul nu poate să se ferească, fiindcă nu are știința sau, mai degrabă nu are arzătoarea dorință de a le depista în timp util, măcar să-și poată salva viața sa.

Distrugerii enorme de materiale și oameni îngropați de vii sub dărâmături, precum furnicile! Grindină căzută pe neașteptate, multă și la dimensiuni mari, peste puterea de cunoaștere a omului. Sau, poate că într-un gând, din multele trecute prin mintea lui i s-a arătat, însă graba cu care se tratează informația, mai ales în ultima perioadă de timp, tocmai a fost trecută cu vederea.

Văzând Dumnezeu imprudența oamenilor, care nu mai țin cont de nimic dacă e vorba de satisfacerea plăcerilor, a binevoit să-i ajute, primenind apa Mării Negre!. A purificat-o cu Puterea Lui, în felul Lui, cu iubire pentru creația Sa! Mulțumim, Doamne! În Sfânta Scriptură (Cartea lui Iov, CAP. 38, v. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11), vom găsi multe Cuvinte de Înțelepciune lăsate de Dumnezeu, omului:

„Unde erai tu când am întemeiat pământul? SpuneMi, dacă știi să spui”,

„Știi tu cine a hotărât măsurile pământului sau cine a întins deasupra lui lanțul de măsurat?”,

„În ce au fost întărite temeliele lui sau cine a pus piatra lui cea din capul unghiului”,

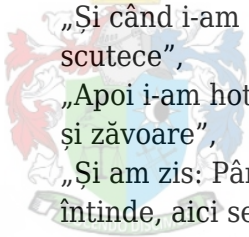
„Atunci când stelele dimineții cântau laolaltă și toți îngerii lui Dumnezeu Mă sărbătoreau?”,

„Cine a închis marea cu porți, când ea ieșea năvalnică, din sânul firii”,

„Și când i-am dat ca veșmânt negura și norii drept scutece”,

„Apoi i-am hotărnicit hotarul Meu și i-am pus porți și zăvoare”,

„Și am zis: Până aici vei veni și mai departe nu te vei întinde, aici se va sfârâma trufia valurilor tale?”.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Ioana Stuparu